

Posudek vedoucího diplomové práce Venduly Surovcové „Provádění staveb a jejich změn“

Předložená diplomová práce o rozsahu 86 stran je členěna, kromě úvodu a závěru, do sedmi kapitol („Historie právní úpravy“, „Prameny“, „Charakteristika základních pojmů“, „Výkon veřejné správy“, „Provádění staveb“, „Režimy provádění staveb“, „Změna stavby před jejím dokončením“).

Téma práce je aktuální. Autorka pracovala s řadou pramenů (odborná literatura, judikatura). I když je výklad většinou popisný, lze na některých místech zaznamenat sympatickou snahu o vlastní hodnocení.

Práce se zabývá pouze tzv. primárními instituty souvisejícími s prováděním staveb a jejich změn (nikoli problematikou správního dozoru a správní odpovědnosti). Disproporčně „nadhodnocena“ se zdá být kapitola o pramenech právní úpravy (str. 13 – 25). Samostatná pozornost mohla být věnována povinnostem stavebníka, popřípadě povinnostem stavebního podnikatele při provádění stavby (viz též „nenaplněný“ odkaz na str. 32).

Z dílčích připomínek mohu uvést:

- První odstavce úvodu (str. 6) obsahuje nepřesné formulace a neodpovídá obsahu práce (nejde „pouze“ o „povolování“!). Dtto v prvním odstavci závěru na str. 84.
- K výkladu o historii právní úpravy bylo vhodné využít i jiných literárních pramenů.
- Co po obsahové stránce představovaly zákony o stavebním ruchu (poslední věta na str. 8)?
- Roztříštěnost správního práva lze sotva srovnávat (= „stejně“) s roztříštěností veřejného stavebního práva (str. 13).
- „Stavební záměr“ je spíše svérázně vyjádřená legislativní zkratka (str. 26).
- Výklad neurčitých právních pojmů (zde „stavba“) nelze směřovat se správním uvážením (str. 28)!
- Srov. druhou větu druhého odstavce na str. 28 s ustanovením věty druhé § 3 odst. 2 stavebního zákona; srov. též zmínku na str. 32 (včetně poznámky č. 63), jakož i druhou větu na str. 33.
- Obsah druhé a třetí věty v posledním odstavci na str. 29 není dostatečně srozumitelný. Dtto o druhé větě posledního odstavce na str. 34.
- V partii 3.2.1. mohlo být provedeno rozlišení „nástavby“ a „stavby na stavby na stavbě“ a „přístavby“ a „stavby vedle stavby“.
- Text na začátku partie 3.2.2. mohl být formulován výstižněji.
- Na úseku stavebního řádu jde o výkon státní správy (kapitola 4.).
- Co autorka rozumí „konkrétním typem stavby“ (str. 34) či „konkrétním druhem stavby“ (str. 35)?

- Tvrzení ve čtvrté větě třetího odstavce na str. 36 je zavádějící.
- V partii 4.2. mělo být uvedeno, které správní orgány plní funkci speciálních stavebních úřadů (zmíněn je pouze Úřad pro civilní letectví).
- Jakým stavebním úřadem je Ministerstvo obrany (str. 38 – 39)?
- Má výklad o místní příslušnosti (str. 40) vztah i k § 13 odst. 6 stavebního zákona?
- Funkčnost samostatné kapitoly 5. je [s ohledem na její obsah i rozsah (= necelé dvě strany)] problematická.
- Odkaz na ustanovení stavebního zákona uvedená v poznámce č. 100 není na místě.
- Tvrzení obsažené ve druhé větě druhého odstavce na str. 43 je po tzv. velké novele stavebního zákona přinejmenším zavádějící.
- Na str. 46 nejde o „zjednodušené řízení“ (jde o „zjednodušený postup“).
- Vymezení pojmu „drobná stavba“ (a rovněž pojmu „jednoduchá stavba“) v textu stavebního zákona přinesla až jeho novela z r. 1998; do té doby byla specifikace obsažena pouze v textu prováděcího právního předpisu (str. 46 – 47).
- Ustanovení § 104 odst. 3 stavebního zákona je pouhým odkazem, pravomoc stavebního úřadu se podává z jiného ustanovení (str. 47).
- Otázka zmíněná v prvním odstavci na str. 51 zasluhovala ještě více pozornosti.
- V § 106 odst. 1 stavebního zákona je řeč nikoli o mezujících sousedech, ale o „dalších osobách“ (str. 51 - 52)!
- V první (celé) větě na str. 52 autorka zaměňuje „ohlášení“ a „souhlas“.
- Podnět k provedení přezkumného řízení není kvalifikovaným právním prostředkem (str. 52).
- Proti zákazu zmíněnému na str. 53 se ovšem stavebník mohl též odvolat.
- Vymezení stavebních záměrů podléhajících povolovacímu režimu je „zbytkové“ (str. 54).
- Závěr o rozšíření okruhu účastníků stavebního řízení bylo zapotřebí lépe odůvodnit (str. 55).
- Ve třetím odstavci na str. 56 má být „stavebního zákona“ (nikoli „stavebního řádu“).
- Co se rozumí „smlouvou o výstavbě“ (na konci str. 59)?
- Institut plánu kontrolních prohlídek mohl být kriticky rozebrán (str. 61).

- První věta posledního odstavce na str. 62 obsahuje chybné tvrzení. Navazující zmínka o § 43 správního řádu na str. 63 nahoře je zavádějící.
- Nelze souhlasit s názorem, že důvod přerušení stavebního řízení obecně nastupuje již „doručením žádosti s vadami“ (str. 63).
- Stavební úřad není oprávněn „rozhodovat“ o námitkách občanskoprávní povahy (rozpor v textu druhého odstavce na str. 66). Není rovněž nezbytné vždy řešit námitky uvedené v poslední větě na str. 66 „u soudu“.
- V partii 6.3.4. bylo zapotřebí vysvětlit vztah výroku stavebního povolení a ověřené projektové dokumentace.
- V partiích 6.3.4. a 6.4.1. měla autorka odkázat též na základní teoretickou literaturu.
- Na str. 81 bylo vhodné uvést odkaz na zmíněná „dřívější rozhodnutí soudu“.
- Možnost změny veřejnoprávní smlouvy modelově nevylučuje postup podle § 118 odst. 2 a 3 stavebního zákona (str. 83).
- Závěry uvedené na str. 84 měly být (samostatně, popřípadě s využitím odkazu) argumentovány!
- U odkazu na kolektivní díla je třeba uvést i autora kapitoly (viz např. poznámku č. 92).
- Poměrně málo odkazů je na judikaturu (srov. počet poznámek odkazujících na judikáty se seznamem použitých judikátů).

Celkově mám za to, přes množství uvedených připomínek, že diplomantka svůj úkol zvládla.

Otázky k obhajobě:

- a) Jaký je vztah mezi ustanoveními § 105 odst. 1 písm. f) a § 106 odst. 1 stavebního zákona?
- b) Jaký je rozdíl mezi „závazným stanoviskem“ a „rozhodnutím“ dotčeného orgánu?
- c) Uveďte argumenty k závěrům uvedeným na str. 84 práce.

V Praze dne 21. ledna 2014

JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.